

32 Истина ви говоримъ, че не ще да прейдетъ о родъ, докле не бждатъ сички те тѣа.

33 Невò то и земля та ще да прейдатъ, а словеса та мои не щатъ да прейдатъ.

34 И внимайте въ себе си, да не ѡтегниѣатъ нѣкога сердца та ви ѡ владѣнїей ѡ пѣанство, и ѡ свѣтски те попечѣнїа, и дсїде ненаданш на вѣсѣ ѡншй дѣнь :

35 Защото като клòпка ще да дсїде на сички те ѡнша който живѣатъ по лице то на-сичка та земля.

36 Бждете бòдри прочее, и на всѣко време се молѣте да се сподобите да оубѣгнете ѡ тѣа сички те, който ще бждатъ, и да застанете предъ Ѡнаа челоувѣческаго.

37 И денѣ оучеше въ цѣрква та: а ношѣа и злѣзеше та превъдѣеше въ гора та, коато се нарича Влеѡнъ.

38 И сички те людїе въ оутрина ранш дохòждаха при него въ цѣрква та, да го слѣшатъ.

ГЛАВА ВВ.

И приближаваше празникона-òпрѣснощ те който се говори пасха.

2 И трѣсѣха архїерее те и книжници те съ каковъ начинъ да го оубїатъ: защото се боѣха ѡ народатъ.

3 И влѣзе сатана та въ Иуда, който се наричеше Искариотъ и бѣше ѡ число то на-дванѣсе те.

4 И ѡиде та адма съ архїерей те и воеводш те какъ въ да имъ го предаде.

5 И возрадовахасе, и согласїха да мѣ дадатъ сребренищ.

6 И ѡвѣщасе (да го свжрши): и трѣсѣше прилично време да имъ го предаде безъ народно то смѣшенїе.

7 И дойдѣ дѣньò на-òпрѣснощ те, въ който трѣбваше да жертввватъ пасха та:

8 И прати Петра и Іванна, и рече: идѣте та ни приготвѣте пасха та, да гдѣме.

9 Я ѡни мѣ рекоха: гдѣ искашъ да приготвиме;

10 Я той имъ рече: ѣто, щомъ влѣзете вше въ граджтъ, ще въ грѣцине челоувѣкъ, който носи въ стòмна вода: идѣте по него докща та въ коато ще влѣзе.

11 И речѣте на домакинатъ: оучительò ти говори, гдѣ ѣ витѣлица та, гдѣто ще пїмъ пасха та съ оученищ те си;

12 И той ще ви покаже горница голѣма постлана: тамъ приготвѣте.

13 И като ѡидòха, намериѣха каквòто имъ рече: и приготвиѣха пасха та.

14 И когато дойдѣ часò,